

Ο Μέντωρ

[Άγνωστος συγγραφέας]

Ο Τρωικός πόλεμος και ο Οδυσσεύς

Ο Μέντωρ, Σύμωρη

τμ. Α', τχ. 2 (Οκτώβριος 1869), σ. 67-69

Ο ΜΕΝΤΩΡ

Ο ΤΡΩΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ Ο ΟΔΥΣΣΕΥΣ

ΕΙΡΗΝΗ. Ὁ Μέντωρ, τοῦ ὁποίου τὴν εἰκονογραφίαν βλέπω ἐν-
ταῦθα, τί ἄνθρωπος ἦτον, Ἰωάννη;

ΙΩΑΝΝΗΣ. Ἦτο σεβάσμιος καὶ σοφὸς γέρον, ὅστις συνώδευσε
τὸν νέον Τηλέμαχον εἰς τὰ ταξείδια, τὰ ὅποια εἶχε κάμει, ὅτε πε-
ριεφέρετο γῆν καὶ θάλασσαν, ζητῶν τὸν πατέρα του, ἂν καὶ τινες θεί-

λουσιν ὅτι ὁ συνοδεύσας τὸν Τηλέμαχον δὲν ἦτον ὁ Μέντωρ, ἀλλὰ ἡ θεὰ Ἀθηνα, ἡ ὁποία εἶχε λάβει τὴν μορφήν τοῦ Μέντορος. Γνωρίζεις ἐκ τοῦ βιβλίου ἐκείνου, τὸ ὁποῖον ὀνομάζεται Μυθολογία Ἑλληνική, ὅτι οἱ παλαιοὶ ἡμῶν πρόγονοι ἦσαν εἰδωλολάτραι, πιστεύοντες πολλοὺς θεοὺς καὶ πολλὰς θεάς. Ἐκ τούτων μία ἦτο καὶ ἡ Ἀθηνα, ἡ κόρη τοῦ Διὸς καὶ θεὰ τῆς φρονήσεως. Οἱ θεοὶ ἦ αἱ θεαί, ὅσας ἤθελαν νὰ ἐμφανισθῶσιν εἰς ἄνθρωπον, ἐλάμβαναν μορφήν ἀνθρώπου, διὰ νὰ μὴ κατακαῖ ἐκεῖνος, εἰς τὸν ὁποῖον ἐνεφανίζοντο, μὲ τὸ πῦρ τῆς θεότητος.

ΕΙΡ. Τίς ἦτον ὁ πατὴρ τοῦ Τηλεμάχου, παρακαλῶ;

Ι. Ὁ Ὀδυσσεύς, βασιλεὺς τῆς νήσου Ἰθάκης, ἡ ὁποία εὐρίσκεται εἰς τὸ Ἴονιον πέλαγος μεταξὺ Κεφαλληνίας καὶ Ἑλλάδος.

ΕΙΡ. Καὶ πῶς; εἶχε χαθῆ ὁ πατὴρ τοῦ Τηλεμάχου;

Ι. Μάλιστα! δέκα ὀλόκληρα ἔτη ὁ Ὀδυσσεύς ἦτο χαμένος.

ΕΙΡ. Περίεργον! Πῶς συνέβη τοῦτο, βασιλεὺς ἄνθρωπος νὰ χαθῆ;

Ι. Αὐτή, Εἰρήνη, εἶνε ἀρκετὰ μεγάλη ἱστορία.

ΕΙΡ. Σὲ παρακαλῶ, Ἰωάννη μου, ἐπιθυμῶ νὰ τὴν μάθω.

Ι. Χίλια διακόσια ἔτη πρὶν γεννηθῆ ὁ Χριστὸς μας ἐπὶ τῆς γῆς ἐβασίλευεν εἰς μὲν τὴν Σπάρτην, πρωτεύουσαν πόλιν τῆς Λακωνίας ἐν Πελοποννήσῳ, Μενέλαος ὁ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως—εἰς δὲ τὸ Ἴλιον, πρωτεύουσαν τῆς Τροίας ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ ἀπέναντι τῆς νήσου Τενέδου, Πρίαμος ὁ υἱὸς τοῦ Λαομέδοντος.

ΕΙΡ. Οἱ βασιλεῖς οὗτοι βεβαίως εἶχαν καὶ βασιλίσσας.

Ι. Μάλιστα. Τοῦ Μενελάου ἡ σύζυγος ἐλέγετο Ἑλένη καὶ ἦτον ἐξακουστὴ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον διὰ τὴν ὠραιότητά της. Ὁ δὲ Πρίαμος εἶχε λάβει δύο γυναῖκας· ἡ πρώτη ὀνομάζετο Ἀρίσθη, ἐκ τῆς ὁποίας ἀπέκτησεν ἕνα μόνον υἱόν. καὶ ἡ δευτέρα Ἐκάθη, ἐκ τῆς ὁποίας ἀπέκτησε πολλὰ τέκνα· ἀλλ' ἐξ αὐτῶν δύο διεκρίθησαν πολὺ, ὁ Πάρις διὰ τὴν κακοῦθειάν του, καὶ ὁ Ἔκτωρ διὰ τὴν ἀρετὴν καὶ ἀνδρίαν του.

ΕΙΡ. Τί κακοῦθείας ἔκαμεν, Ἰωάννη, ὁ Πάρις;

Ι. Αὐτός, φιλότατη Εἰρήνη, ἦτο νέος διεφθαρμένος· ἤθελε νὰ ἐξοδεύῃ ὅλον τὸν καιρὸν του εἰς τὰς διασκεδάσεις. Ἀφοῦ εἰς τὴν πατρίδα δὲν εἶχε πλέον τίποτε ν' ἀπολαύσῃ, ἀνεχώρησε καὶ ὑπῆγεν εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ νὰ περιηγηθῆ. Ἐκεῖ κατήντησε καὶ εἰς τὴν Σπάρτην, τῆς ὁποίας ὁ βασιλεὺς τὸν ὑπεδέχθη μὲ τιμὰς βασιλικὰς, διότι ἐνόμιζεν αὐτὸν νέον εὐγενῆ. Τὸν ἐφιλοξένησεν εἰς τὴν οἰκίαν του· ἀλλ' αὐτὸς ἀντὶ νὰ καθῆσθαι ὀλίγας ἡμέρας καὶ ν' ἀναχωρήσῃ, ἔμεινεν ἐκεῖ, ὡς θὰ ἔκαμεν πᾶς νέος ἀνάγωγος.

ΕΙΡ. Ἐγώ, ἂν ἤμην Μενέλαος, θὰ τῷ ἐδείκνυα γρήγορα τὴν θύραν.

Ι. Δυστυχῶς δὲν τὸ ἔκαμε, σεβαστεῖς τὸν βασιλεῖα πατέρα του:

ΕΙΡ. Λοιπόν;

Ι. Τὸ νόστιμον ὅτι κατεπέγουσα ὑπόθεσις ἠνάγκασε τὸν Μενέλαον νὰ μεταβῆ δι' ὀλίγας ἡμέρας εἰς τὴν Κρήτην, τὴν μεγάλην ἐκείνην νῆσον, ἧτις ἐκτείνεται κατὰ μῆκος ἀπὸ δυσμῶν πρὸς ἀνατολὰς καὶ κλείει πρὸς νότον τὸ Αἰγαῖον πέλαγος.

ΕΙΡ. Τὴν ἐξουσίαζεν αὐτός, Ἰωάννη;

Ι. Ὁχι. Τῆς Κρήτης βασιλεὺς ἦτον ἄλλος τις, ὁ ὁποῖος ὠνομάζετο Ἰδομενεύς, καὶ πρὸς ἐντάμωσιν τοῦ ὁποίου ἔπρεπε νὰ ὑπάγῃ ὁ Μενέλαος.

ΕΙΡ. Ἀνεχώρησε μόνος ἢ μετὰ τῆς Ἑλένης;

Ι. Μόνος, διότι τότε δὲν εἶχαν ἀτμόπλοια καὶ τὰ ταξίδια διὰ γυναῖκας ἦσαν πολὺ δύσκολα.

ΕΙΡ. Τὸν βαρετὸν Πάριν τί τὸν ἔκαμε;

Ι. Τὸν ἀφῆκεν εἰς τὴν οἰκίαν του.

ΕΙΡ. ὦ! δὲν ἔκαμε διόλου καλά.

Ι. Καλῶς τὸ ἐμάντευες. Δὲν ἔκαμε διόλου καλά· διότι ὁ κακοῦθης Πάρις, ὠφεληθεὶς ἀπὸ τὴν ἀπουσίαν τοῦ Μενελάου, κατέπεισε μὲ τὰς κολακείας του τὴν ὠραίαν μὲν κατὰ τὸ σῶμα, κακὴν ὅμως κατὰ τὴν ψυχὴν Ἑλένην, τὴν ἐπῆρε μαζί του καὶ τάχιστα ἀνεχώρησεν εἰς τὴν πατρίδα του.